

Mes amis,

En was het ineens april en zaten we allemaal gekluisterd aan huis. Maar het jaar begon goed, 2020 is het jaar.

Januari bracht zoals gewoonlijk weinig gasten maar wel een leuke bijeenkomst bij de burens. Na de gebruikelijke feestgroeten die we altijd uitwisselen tussen kerst en oud en nieuw werden we begin januari uitgenodigd om bij de burens te toosten op het nieuwe jaar. Half 8 zei ze en afgaande op de vorige jaren zou het heffen van het glas niet meer of minder zijn dan de toost en de bijbehorende taarten, huis gemaakt, die dan ook allemaal geproefd dienen te worden. Ik vroeg nog of ik wat kon betekenen voor haar maar dat was niet nodig. Vorig jaar had ik het immers ook helemaal (buffetvorm) alleen gedaan..... Dus half 8 's avonds, na het nuttigen van een kleine pizza vooraf want je weet maar nooit hoe de wijn valt, naar de burens met een magnumfles champagne. Die viel in goede aarde maar was 'natuurlijk echt niet nodig geweest'. Dat bleek wel toen zij hun champagne tevoorschijn haalde met de mededeling dat haar zus en zwager die maken/bottelen/brouwen of hoe je het ook wilt zeggen !?!?!. De jassen hangen nog niet aan de kapstok of andere burens komen ook binnen wandelen met de kids in het kielzog. Leuke jongens, 9 en 12, heel beleefd en de oudste spreekt een beetje engels en dat laat hij graag horen, leuk!. De champagne wordt ontkurkt en na de proost en het uitwisselen van alle beste wensen zegt ze; "we beginnen met de hors d'oeuvre" gewoon hier bij de bank. De rest van het diner(!?!?!?) eten we straks aan tafel. Nu hadden we bij binnenkomst de gedekte tafel wel al gezien maar ja, dat zou toch niet voor ons zijn. Jawel, dat is ook voor ons.... Afijn, spijt hebbende van de pizza die wij reeds naar binnen hadden gewerkt, beginnen we aan de kleine voorafjessssss, veel dus en met evenveel champagne. Een uurtje later aan tafel gezeten komt er een prachtige bruinegebakken kapoen (zoiets als kalkoen) met vulling op tafel, groentes, aardappelballetjes, saus én wijn. Zo blij dat we dichtbij wonen. De heer des huizes snijdt vakkundig voor een ieder ferme plakken van het bruine beest en de rest schep je zelf op. Heerlijk hoor en blij dat we de hoeveelheid zelf kunnen bepalen doen we toch nog gezellig mee. Gedurende het diner wordt over alles en nog wat gesproken zo ook over de reden dat we nu met zijn allen zitten te eten. Burendag wordt ergens in juni gevierd in Frankrijk maar omdat het dan altijd zo druk is met werkzaamheden voor én de boeren én voor ons had ze besloten dit nu te combineren. Wat een lieve gedachte. Nadat we het dessert, flan, chocoladetaart en vlaai, achter de kiezen hadden kwam er kaas, kaas, kaas en kaas maar wel mét sla.....gelukkig voor Ron dus ook een optie. Bijna middernacht zijn we klaar, uitgegeten, uitgepraat, uitgelachen en moe maar zeker voldaan. De jongste knul ligt inmiddels al ruim 2 uur te slapen op de bank, de oudste helpt steeds mee met afruimen van de tafel.

Tja, dat was inmiddels 3 maanden geleden en kijk eens wat er al veranderd is sinds die tijd. Had niemand kunnen dromen, zouden we ook niet willen want dan zouden we het betitelen als een nachtmerrie.

De laatste gasten hebben we begin maart gehad, Zwitsers voor 2 nachten en die zijn net op tijd gekomen en vertrokken want daarna ging het allemaal op slot.

En even voorstellen, we hebben een nieuw familielid, Cassanova, een lover voor onze chickies en nu maar hopen dat er wat kleintjes uit voort gaan komen, kukelekuuuuuu....

Het fijne van een groot stuk terrein is dat je kunt wandelen tot je een ons weegt, dat de honden gewoon kunnen rennen en als je herrie wilt maken dan kan dat ook gewoon. We hebben nog heel veel materiaal om de nodige klussen af te ronden en/of op te starten. We hebben de groentetuin om in te rommelen en de nodige zaden in te zetten én we hebben onze gezondheid en energie om het allemaal te doen.

Er komen heus wel weer betere tijden met gasten en inkomsten dat geloof ik wel, wanneer dit komt, de tijd zal het leren. Voor nu zitten en leven wij hier goed maar voor de mensen die in deze tijd moeten werken, hetzij in de zorg hetzij in de winkels voor de broodnodige boodschappen, respect hoor!

Wij wensen jullie fijne, mooie dagen in goede gezondheid en mocht je het meemaken dat er iemand in je nabijheid wordt getroffen door dit virus dan heel veel sterkte en moed.

Wij denken aan jullie allemaal XXX

Salut,

Ron et Annelies.

2 Nieuwsbrief

Mes Amis,

Zo zijn we, na een aantal bijzondere maanden, alweer aangeland in Juli 2020.

De maand April met z'n paasfeest kwam en ging, zonder gasten, voorbij. Zo stil allemaal. De maand Mei bracht ook niets en alles wat we lazen ging over Corona en hoe moeilijk dat het was. En toen werd het juni en kwam er weer leven in de brouwerij.

Een dag in Juni zou er Nederlandse gasten arriveren maar de vraag was VAN Spanje of onderweg NAAR Spanje....de plaats klonk bekend en we hadden al eerder NL gasten gehad uit die plaats. We hoopte ergens dat de tamtam gewerkt had.

In de middag kwam er een auto aanrijden met Spaans kenteken, de gasten dus.

Terwijl ik naar buiten loop om ze netjes te begroeten hoor ik zeggen: wil je me niet meer kennen of zo"..... WAT, staan onze vroegere bijna buurtjes op de stoep, hoe leuk is dat. Wat hebben we een gezellige middag en avond gehad, zoveel bij te

praten en lachen, zoveel info om te delen, wat een verrassing. Had ze expres op haar meisjesnaam geboekt om ons om de tuin te leiden. Hoe mooi en leuk is dat.

Bijna oneerlijk om te zeggen dat het hier niet moeilijk was, de coronatijd. Maar nee, het was niet moeilijk, we hadden immers de ruimte van 1,5 hectare om ons te vermaken. Het feit dat je zeker wist dat er geen gasten zouden komen bracht ook een beetje rust in het hoofd. Niet in het lijf hoor want alles wat er nog te verspijkeren of verven viel werd gedaan voor zolang we materialen nog in huis hadden. Er liggen altijd nog klusjes te wachten. Of het nu gaat om een deur die een nieuwe laklaag nodig heeft of de complete keuken een kleur metamorfose kan ondergaan, nu is de tijd er voor aangebroken.

We hebben ons uitgeleefd op de keukendeurtjes, waren ze eerst eikenkleur (wel echt hout dus makkelijk verwerkbaar), nu zijn ze licht pastelgrijs. Hier ging natuurlijk het nodige schuurwerk aan vooraf en als je bedenkt dat dit deurtjes zijn met profiel.....dan weet je het wel. Oke, en dan zijn ze geschuurd, eerst een goede grondlaag aanbrengen en daarna 2x aflakken. We hadden mazzel met het weer. Alles gedemonteerd en buiten hadden we alle ruimte om alle deuren uit te stallen en alles in een keer te schilderen. Omdat het zo mooi weer was konden we in de ochtend de voorkant van de deurtjes doen en in de middag de andere kant. Met 3 lagen ben je dan 3 dagen verder en kunnen ze terug naar binnen.

Intussen had Ron alle scharnieren geschuurd en gespoten van koper naar metaalkleur. De handgrepen die we al 3 jaar op zolder hadden liggen konden mooi gemonteerd worden en wallah.....een bijna nieuwe keuken. Blij met de kleur, blij met de grepen blij dat we nu de tijd hadden om het te doen. Staat lekker fris en tikkeltje modern.

Het zwembad is ter ziele, voor de zoveelste keer een lek en aangezien de liner (binnenbekleding) al aardig oud was, tijd dus voor een ander. Dus de boel inpakken, op de aanhanger en hup naar de afvalstort. Nu luidt het spreekwoord; 'gooi geen oude schoenen weg voordat je nieuwe hebt', hadden we dat nu maar in ons achterhoofd gehoord. Helaas, tot op heden geen zwembad meer te koop. Het gehele internet geeft UITVERKOCHT wanneer je online zoekt. Logisch, ook als gevolg van de Coronatijd, hebben de mensen meer zin een vakantie in de achtertuin maar dan dit jaar wel MET zwembad. Dus moeten we deze zomer waarschijnlijk geheel zonder zwembad doorbrengen. Het zij zo. We houden het internet natuurlijk nauw in de gaten maar ja, tijd had het leren.

Diva (onze hond) wordt oud, ze is oud, 13 jaar, maar haar gedrag begint nu echt zienderogen dat van een hoogbejaarde te worden. Slecht zicht, slecht gehoor, nu een vervelende allergie op de huid, waarschijnlijk een oorontsteking en af en toe (maar dan vaak) een droge 3xkuch gevolgd door een kgggeeu..... klinkt niet best maar we hebben een afspraak morgen bij de dierenarts. Eens even aanhoren wat hij er van zegt. Oh ze kan voorlopig nog meer hoor, begrijp mij niet verkeerd, maar liever dat ze er zelf ook zo weinig mogelijk problemen van ondervindt. Ons ouwe bessie, ahhh

Cassanova is niet meer bij ons. De haan deed zijn werk niet goed en we kregen een stresskip. De betreffende dame zag de haan geheel niet zitten en deed echt verwoede pogingen om maar zo ver als mogelijk uit de buurt te blijven. Dientengevolge kwam zij ook vaak in de avond niet meer opdraven om terug de ren in te gaan. Buiten dat, Cassanova schoot niet met scherp, dus, geen bevruchtte eieren en geen baby's.

Ergo: Cassanova moest gaan (terug naar zijn eigenaar, onze buurman).

Over gaan gesproken, ALS en of WANNEER jullie op vakantie gaan, pas dan goed op jezelf. Wij wensen natuurlijk iedereen een heerlijke vakantie toe maar jongens, de Coronatijd is nog niet voorbij.

Vooralsnog hopen wij dat iedereen safe en sound de afgelopen periode goed is doorgekomen. Voor diegene die het ergste hebben meegemaakt wensen wij heel veel sterkte, wij denken aan jullie.

Dit was 'm weer, blijf lachen, blijf gezond en geniet van iedere dag.

Een Salut uit (een vandaag somber) Frankrijk

Ron en Annelies.

3^e Nieuwsbrief

Mes amis.

Dagen, weken en maanden vliegen voorbij, zelfs jaren. 14 september jongstleden was het alweer 6 jaar geleden dat wij ons boeltje inpakte in Velsen-Noord om naar Frankrijk te emigreren. Alles in Nederland verkocht om hier een andere manier van leven op te bouwen. Nu 6 jaar later is er veel gebeurd en hebben wij gelukkig geen heimwee, veel werk verricht, inmiddels aardig wat gasten mogen ontvangen en we houden nog steeds van elkaar.

We zijn aardig wat beesten rijker geworden, zouden we eerst nog wat wachten alvorens een kat te 'nemen', inmiddels zijn er 8 waarvan de meeste aan zijn komen lopen. De laatste twee, een hele witte en een overwegend zwarte katten zijn brutaal maar o zo lief. We wilde ze eerst niet opnemen maar de baas smolt bij het aanzicht van die twee. Ach yin en yang, niet willen maar wel krijgen, ze hebben ons niet voor niets uitgezocht.

De kippenfamilie die we 3 jaar terug zijn begonnen te houden voor de eieren hebben ook versterking gekregen. Er zijn er 6 bij ingetrokken en alles dartelt nog vrolijk rond en de eieren, nou pffff, als je gasten hebt zijn ze zo op maar als je geen gasten hebt.....

Beide honden, Diva en Lady hebben alle dieren geaccepteerd net zoals ze eigenlijk altijd alle gasten accepteren. Klinkt raar maar er zijn natuurlijk honden die dat niet aankunnen. Lastig en verdrietig is nu de zichtbare moeite die Diva heeft om overeind te blijven. Hartkwaal met vochtophopingen veroorzaken geen pijn maar wel veel ongemak en tja de ouderdom komt met gebreken maar het gaat ineens zo snel.

Ondanks het C19 virus, en alle beperkingen die hiermee gemoeid zijn, hebben we eigenlijk qua klandizie niet te klagen gehad. Veel gasten uit Frankrijk, nog meer dan anders maar een super goede bezettingsgraad. Ik weet van andere sectoren die het heel wat slechter hebben getroffen en ik voel met ze mee. De lokale restaurants hier hebben het moeilijk, de hotels hebben een 30% bezetting en de Thermen heeft ook heel veel gasten zien annuleren. Wij mogen onszelf gelukkig prijzen met afgelopen zomer.

Diversiteit van gasten blijft leuk wanneer de ene gast ons erg afgelegen en geïsoleerd vindt, zegt de ander het zo fijn te vinden het 'à la campagne en toch dicht bij de stad' gevoel te hebben. En zo is het maar net, yin en yang. Rust en ruimte met de supermarkt om de hoek.

Zo zijn ook de meningen verdeeld over de buitentafel van het broodhuisje. We hadden hier een gast wiens vader in het smeedwerk zat, een van de oudste beroepen had, en dus dit soort werk wel herkent. De betreffende buitentafel is gemaakt van dik smeedwerk, met daarop 3 eikenhouten panelen die aan elkaar gezet zijn door middel van ingefreesde houten verbindingslatten. De man was lyrisch zo mooi als dat de tafel is. Nog geen week later komt er een stel die ronduit zegt dat het een oud lel is die nodig vervangen moet worden. Gevalletje yin en yang zou ik zo denken. Afijn, wij vinden hem mooi, hij blijft.

Grootgenoegen, het blijft de Fransen verbazen en ze gaan giechelen als ze het willen uitspreken. Vragen ze ons hoe wij het uitspreken, vragen wij "op zijn wel op z'n Nederlands of op z'n Frans", Kroetkenoeken hahahaha. Sommige hebben onze naam vertaald via Google translate en weten dus dat het Nederlands is en wij dus Nederlanders zijn. Andere gasten vragen zich af welke nationaliteit wij hebben en doen soms de vreemdste gokken. Zij

zouden de hoofdprijs in het casino niet winnen! Variaties die voorbij gekomen zijn, zijn onder andere Zweeds, Iers, Engels, Duits, Belgisch, Noors en heel af en toe Nederlands hahahaha.

Er is weer veel jam/confiture gemaakt deze zomer, veel kersen, heel veel kersen, veel pruimen en nu hangen de appels aan de boom, klaar om geplukt te worden. Vijgen gaan nog niet zo lekker, net als het kleinfruit en de nieuwe fruitbomen die veel te lijden hebben gehad van de enorme hoge temperaturen en de vreselijke droogte deze zomer. Het zij zo, volgend jaar herkansing.

Wel hadden we de eerste 10 hazelnoten: zoals een vriend zei, Groot Genoegen een klein geluk ☺ , mooi he.

Afijn, het laatste kwartaal is aangebroken, we hebben net weer nieuwe maatregelen gehoord voor wat betreft de pandemie C19. Eigenlijk kunnen we stellen dat gehaal Europa weer een beetje terug is bij af. Wij zullen de laatste maanden van het jaar er niet zoveel last van hebben qua bezetting daar wij normaal gesproken slechts 1 kamer openhouden en er eigenlijk nooit veel gebruik van wordt gemaakt. Nu nog minder schat ik zo in. Voor jullie zal de impact groter zijn.

We steken de kachels weer aan, de verlichting maakt langere uren en het beestenspul vindt het binnen ook lekkerder dan buiten. Bbq in het vet, in de schuur, stampotten in de plaats daarvan, nog even dan komt te steengrill of fonduepan weer in beeld.

Afwachten wat de winter ons gaat brengen, witte kerst misschien? Zou zo leuk zijn voor een keertje na dit hele jaar van zwartgalligheid.

Wat er ook gebeurt, blij positief ehhe negatief natuurlijk maar optimistisch. Blijf gezond voor zover dat kan en vooral blij lachen, dan doen wij dat ook.

Salut,

Ron et Annelies.

4^e Nieuwsbrief

4^e nieuwsbrief 2020

Mes Amis,

Wat een jaar, raar, ongemakkelijk en soms zelfs heel erg triest. Voor de een bracht het een jaar van bezinning voor de ander een jaar van hectisch werken. Hoe het ook voor jullie was, wij hopen dat je het jaar 2020 goed kunt afsluiten. Op naar een nieuw jaar met nieuwe vooruitzichten, kansen en hopelijk meer mogelijkheden. Nog 8 dagen te gaan.

Nog 2 dagen te gaan en het is kerst. Wii herinneren ons nog goed de allereerste hier in het huis. We hadden het net gekocht, in de zomer wel al de ramen er in gezet maar verder waren we nog niet gekomen. Camping gasstel in de provisorisch ingerichtte bijkeuken (plank met 2 plastic ladekastjes), een houten picnicbank met camping klapstoelen in de woonkamer met als verwarming een terrasverwarmer op flessengas. Pfffff was even afzien maar wel wat leuk. Evengoed wel iets van kerstverlichting want zonder is het helemaal niets. Wat we gegeten hebben is onbekend, kwam dat door de hoeveelheid wijn die er in is gegaan of hebben we dit gewoon gewist.....zeg het maar. Het was geweldig toch, de eerste kerst in een onbekend land met onbekende gewoonten, in een zeer klein gezelschap en gevoelsmatig van de buitenwereld afgesloten.

En zo zal het voor veel anderen nu niet anders aanvoelen. Rare wereld, niet bekend, andere gewoonten, kleine gezelschappen en dus een klein wereldje.

Oktober hadden we de laatste gasten, er waren wel meer boekingen maar die werden dan toch afgezegd. òf omdat er niet gereisd mocht worden òf omdat het 'gewoon' coronatijd was. De laatste tijd was het dus rustig wat je dan wel weer de gelegenheid geeft omdat een en ander te overdenken, veranderen en te bezinnen.

Nog 1 dag te gaan voor de voorbereidingen van deze kerst. We houden het simpel, met ons 2-en en de grillplaat, wat vlees, vis en groente ...dat doen we gewoon 2 dagen. Waarom niet. De oudejaarsviering gebeurt ook met z'n 2-en en we knallen de kurken om 00.00 uur zodat het lijkt alsof het vuurwerk is. Of er hier in het dorp nog

vuurwerk afgestoken gaat worden is nog de vraag maar de TV biedt legio mogelijkheden. Als je zou willen kun je de gehele nacht door blijven schakelen, voor wat betreft de tv dan, persoonlijk is het niet mogelijk omdat in geheel Frankrijk aan avondklok is ingesteld van 20.00 tot 06.00.....rustige viering dus.

Maar goed, we zijn nog gezond, we hebben te eten, een dak boven ons hoofd en we kunnen nog steeds lachen. Dus gaan we lachend 2021 in en wij hopen met heel ons hart dat jullie dat ook kunnen zeggen.

Hoofd omhoog, blijf lachen want 2021 gaat een wervelend, energiek, creatief en een gezellig top jaar worden.....! Kleur de plaatjes want je moet het zelf doen hé.

Fijne en mooie feestdagen, pas op jezelf en op jullie geliefden en geniet !

Salut, Ron et Annelies.

